

มาถึงเมื่อเดือนที่แล้ว มีนักดนตรีมาจากอเมริกา เป็นดนตรีที่เขาเล่นแบบที่เรียกว่าดูโอลิน ดูโอลินเป็นเมืองในดูเลียนา ซึ่งเป็นต้นกำเนิดของเพลงแจ๊ส ก็มา เขาก็เล่นกับเขา เล่นๆ ไป เขาก็ต้องเล่นมีเพลง มีการเล่นเป็นสำเนียงร่าวงหน่อย เราถามเขารู้ไหมว่าเล่นร่าวง เขาบอกเขารู้ เขาบอกหูเขาดี เขารู้ว่าเป็นเพลงร่าวง เขาไม่รู้จ๊กร่าวง แต่เขาบอกว่าเมื่อเขาไปญี่ปุ่น เขาก็ไปเล่นเพลงแจ๊สแบบญี่ปุ่น ญี่ปุ่นนั้นเขามีนักดนตรีที่เก่งสำหรับแจ๊ส แต่ว่าเขาก็อดไม่ได้ที่ฟังเขา เขาเล่นสเกลค่อนข้างจะญี่ปุ่น ก็เลยบอกว่านี่แหละไทย พวกคนไทยเล่นเพลงแจ๊ส ก็เป็นเพลงแบบไทย แบบบันไดเสียงไทย เขาก็สนใจ ตอนนีเขากลับไป กลับบ้านแล้ว เข้าใจว่าเขาจะไปศึกษาแจ๊สแบบร่าวง แจ๊สแบบไทย คราวหน้าเขาบอกว่าเขาจะเล่นเพลงแจ๊สแบบดูโอลินบางกอก คือถ้าเขาเล่นอย่างนั้น เขาก็ภูมิใจได้ว่า ทำให้เขาฟังเพลงไทยเป็น แต่เขาเก่ง พวกนี้หูเขาดี เขาเล่นด้วยหู เขาไม่ได้เล่นด้วยตา เขาไม่ได้อ่านโน้ต เขาเล่นด้วยหู ขนาดเราไปเล่นกับเขา เขาก็ต้องเล่นด้วยหู ไม่ได้เล่นด้วยตา ดูแล้วสนุกดี

พูดถึงเรื่องการปฏิบัติเกี่ยวข้องกับศิลปะ คือแจ๊สก็เป็นศิลปะอย่างหนึ่ง คนเขาไม่เห็นว่าเป็นแจ๊ส คือโดยเฉพาะแจ๊สแบบดูโอลินนี้เป็นศิลปะ แต่เขาก็เรียกได้ว่าเป็นศิลปะ เพราะว่าดนตรีนี้เป็นประวัติศาสตร์ของชาติบ้านเมือง ชาติบ้านเมืองใดมีดนตรี มีสำเนียงดนตรี เพลงดนตรี เครื่องดนตรีที่เป็นของตนเอง นั้นแหละน่าชื่นใจ อย่างของไทยเรา เรามีเครื่องดนตรีของเรา ซึ่งคล้ายกับของจีนบ้าง คล้ายของอินเดียบ้าง คล้ายของฝรั่งบ้าง แต่ว่าเป็นเพลงและเป็นเครื่องดนตรีไทยแท้ๆ ซึ่งเป็นทรัพย์สินสมบัติของชาติบ้านเมือง อย่างเดียวกับเราพูดภาษาไทย เป็นภาษาไทย ไม่ได้เป็นฝรั่ง ไม่ใช่ภาษาต่างประเทศ แต่ว่าเดี๋ยวนี้เราใช้ภาษาต่างประเทศมาก ไม่ใช่แซมมานำหน้ามากมาย จนกระทั่งบางทีฟังแล้วไม่รู้เรื่อง แต่ว่าถ้าใช้ภาษาต่างประเทศมากก็ควรจะแปลให้ด้วย ถ้าเราพูดภาษาไทยแบบใช้คำภาษาฝรั่ง ก็ต้องให้แปล เพราะเราไม่เข้าใจจริง แต่นานๆ ไปก็เข้าใจ

เดี๋ยวนี้การปกครองก็ใช้แต่คำต่างประเทศ ท่านก็เป็นซีอีโอ ถ้าความจำเวลานี้อายุมากขึ้น ความจำมันลดลงไป ซีอีโอมาจากอะไร เลยไม่รู้ว่าคุณจะปกครองอย่างไร แต่เดี๋ยวนี้ชักเคยชินที่ท่านปกครองแบบซีอีโอ แต่ว่าวันนั้นที่ซีอีโอมาท่านรองนายกฯ ก็มา มาถามว่าพระเจ้าอยู่หัวเป็นอะไร ท่านก็บอกว่าเป็นซีอีโอ ใจ เขาก็ต้องเข้าใจที่เราเป็นซีอีโอ ก็เลยเข้าใจว่าเราเป็นนายใหญ่คนหนึ่ง ก็ต้องคัดค้านว่าไม่ใช่ เราไม่ได้เป็นนายใหญ่ รัฐธรรมนูญมันบอกว่า พระมหากษัตริย์ไม่เป็นนายใหญ่ เป็นมหาใหญ่โต กษัตริย์นักรบใหญ่โต แต่ก็ได้เป็น เป็นจอมทัพ ไม่ได้เป็นมหากษัตริย์ เป็นซีอีโอ ซีอีโอของกองทัพ เขาก็เข้าใจไปเลยเถิดไปเรื่อยๆ อย่างนี้ ซึ่งต้องขอโทษ ต้องล้อท่านรองนายกฯ ว่า ท่านก็เป็นซีอีโอใหญ่ ใหญ่ที่สุด ก็เลยต้องรับผิดชอบหมด

ลงท้ายฟังไปฟังมาตอนนั้นผู้ว่าราชการจังหวัดซีอีโอมายบอกว่า การทำงานทำการเป็นอย่างไร ซีอีโอเขาบอกสบายมาก ถ้ามีอะไรก็ให้ปลัดจังหวัด ปลัดจังหวัดเป็นผู้สั่งการ ท่านนายกฯ ว่าอย่างนั้น ก็เลยงงเหมือนกันว่า ซีอีโอดีเหมือนกัน ถ้าเราเป็นซีอีโอเราก็โยนให้ท่านรองนายกฯ ท่านรองนายกฯ ทำอะไร คนก็ว่าท่านรองนายกฯ ซึ่งเดี๋ยวนี้อะไรๆ ก็ว่าท่านรองนายกฯ แต่เวลาฟังข่าว ท่านรองนายกฯ ทำไถ่โน้นไถ่นี้ เสร็จแล้วรองนายกฯ โหน พุดตาแห่งก่อน เสร็จแล้วถึงอ้อ ท่านรองนายกฯ พล.อ.ชวลิต ตอนแรกเวลาท่านรองนายกฯ รองนายกฯ ช่างหลังตกใจแล้วสั่นสะท้านว่าจะไปว่าใคร แท้จริงเราพูดถึงรองนายกฯ ชวลิต ถ้าเป็นรองนายกฯ อื่นๆ ก็สบายใจขึ้น แต่เดี๋ยวนี้รองนายกฯ มีมาก เมื่อมีมากก็ลงท้ายรับผิดชอบแจกจ่ายกัน

ฟังข่าวเขาบอกว่ารองนายกฯ นั้นๆ ทำ เดี่ยวนี้ก็ฟังข่าว ฟังวิทยุ มีรายการอันเดียวที่จะต้องฟังคือ นายกฯ พูดกับประชาชนคุยกับประชาชน คุยๆ เขาบอกว่าคุย 1 ชั่วโมง เราได้ยินก็อ้อ นายกฯ มาแล้วเราต้องฟัง ฟังไปฟังมาเราหลับ หลับไปหลับมาเลยต้องมาคอยตอนบ่ายโมงถึงบ่ายสองโมงได้อีกชั่วโมง

อันนี้ฟังไปฟังมา วันนี้ได้ความรู้ เพราะว่าท่านบอกว่า ท่านไม่อ่านหนังสือมากนัก หนังสือดี ต้องอ่านหนังสือ เพื่อที่จะให้

ความรู้ แต่ท่านบอกว่าทฤษฎีต้องไปพบกับคนคุยกับคนได้ความรู้ ก็จริง เราฟังเวลาท่านนายกฯ มา เราก็ฟังนายกฯ ก็ได้ความรู้เยอะ วันนั้นก็ได้รับความรู้ว่าท่านฟังคนที่มา ได้ความรู้ในการปฏิบัติงาน ฉะนั้นเวลาท่านนายกฯ มากี่ดีใจ ท่านพูดมาก ท่านก็พูดเล่าเรื่องโน้นเรื่องนี้ เราก็ได้รับความรู้

ที่เห็นด้วยว่าถ้าเราฟังคนที่มีความรู้แล้ว เราก็ได้รับความรู้ ไม่ใช่ความรู้ที่จะมาสอนคนโน้นคนนี้ได้ แต่ได้ความรู้ที่จะปฏิบัติได้ เมื่อปฏิบัติอย่างนี้ เราก็ดี เราก็สามารถที่จะปฏิบัติงาน ถ้าฟังจากคนที่เก่ง ก็ฟัง ท่านก็พูดอะไรต่างๆ พูดไปเรื่อย เราก็ได้รับความรู้ ไม่ต้องอ่านหนังสือ ถ้าฟังคนที่มีความรู้แล้วมาย่อย ท่านก็บอกว่าฟังคนที่มีความรู้ ทำให้สามารถปฏิบัติงาน สามารถทำอะไรต่ออะไรได้ ซึ่งเห็นเป็นความจริง ถ้าเราฟังคนแล้วก็ฟังจริงๆ แต่ต้องมาพิจารณา อันนี้เป็นข้อสำคัญ ถ้าฟังคนโน้นคนนี้ คนไหนที่มาจากอเมริกาได้ เขามาพูดใหญ่ว่าต้องปฏิบัติอย่างโน้นอย่างนี้ ไม่เห็นด้วยกับท่าน เราก็ต้องคิดทำไม่ไม่เห็นด้วย บางทีคนที่มีความรู้ ชื่อเสียง เราฟังไม่เข้าเรื่อง ไม่ได้มีประโยชน์ แต่ประโยชน์มีเยอะว่า ท่านเก่งที่ทำให้คนเชื่อ ถ้าคนมาแล้วเราก็เชื่อตามไปหมดไม่ดี เพราะว่าไม่ได้พิจารณา ต้องพิจารณาว่าที่ท่านพูดนั้นถูกต้องหรือไม่ ถ้าพูดถูกต้อง ปฏิบัติได้เราก็ดี เราก็ได้ประโยชน์ ส่วนรวมก็ได้ประโยชน์ เพราะว่าเราเอาความรู้ที่ท่านพูดไปปฏิบัติต่อ

ฉะนั้นที่ฟังนายกฯ พูดกับประชาชน เราก็ฟังท่านว่าท่านพูด หลายอย่างที่ท่านพูด แล้วพูดถึงว่าเด็กๆ ต้องฟัง เด็กๆ ต้องเรียน ถ้าเรียนประเทศชาติจะดี เด็ยนี้เขาว่าเด็กๆ ไม่เรียน เด็กๆ แม้จะถึงชั้นมหาวิทยาลัย ใช้คำว่าไม่ได้ความ เมื่อไม่ได้ความอนาคตของชาติอยู่ไหน คือเด็กไม่ฟัง หรือฟัง ฟังแต่ฟังไม่เข้าใจ ถ้าฟังไม่เข้าใจแทนที่จะปฏิบัติสร้างสรรค์ต่อไป ก็ไปเข้าดิสโก้ เอะ ไปฟังเพลง ความจริงก็ไม่ใช่ว่าเพลงอะไรที่เป็นเพลงที่ไม่ได้เรื่อง ทำให้หูเสีย หูเสียไม่ใช่คนที่ฟังสูง หูต่ำ แต่หูไม่ได้ยิน หูตึง คนที่ไปฟังเพลงในดิสโก้หูตึง ท่านนั้น ถ้าใครเป็นหมอนี่นี้ หมอนหู ไปตรวจเขายืนยันว่าเด็กสมัยนี้ ถ้าไปตรวจหู หูเสียมากกว่าเด็กสมัยก่อนนี้ แม้จะเด็กสมัยท่านนายกฯ หูตึงกว่าเด็กสมัยพระเจ้าอยู่หัว นี้เรา 76 ปี 364 วัน เกือบจะ 77 แล้ว 77 เล่นกับนักดนตรีดูโอลิน นักดนตรีดูโอลินคนที่แก่ที่สุดเขา 66 แล้วก็หูตึง คนนั้นเขาหูตึง เลยฟังไม่ค่อยได้ ต้องเข้าไปใกล้ ไปคุยกับเขา

เวลาไปบอกคุณอายุ 66 ไอนะอายุ 77 นะ เขาก็บอกโหๆ ฟังรู้เรื่อง เขาฟังเราไม่รู้เรื่องเพราะหูตึง ที่นี้รัฐมนตรีก็หูตึง ยืมหมายความว่าได้ยินที่พูด เพราะคนที่หูตึงเวลานินทาท่านได้ยิน แต่นี่เป็นยังไงไม่ทราบ คนที่เป็นผู้ใหญ่เวลาพูดอะไร เรื่องอะไร ไม่ได้ยิน แต่ว่าเวลานินทาท่าน ท่านได้ยิน ได้ยินไปถึงโน้น รัฐมนตรีข้างหลังหูตึงๆ ว่ารับสั่งว่าอะไร ยืม รู้ว่าพูดอะไร ก็แปลก แต่นักดนตรีเขาหูตึง เขา 66 ยังเด็ก เด็กกว่าเรา เราหูตึงกว่า

แต่ว่าข้อสำคัญ คนที่เด็กๆ อายุ 15-16 ให้แพทย์ไปไม่ต้องเรียกเงิน 30 บาท ไปหาคนอายุ 15-16 ให้มาตรวจหู หูตึงทั้งนั้น เราไปเมื่อไม่กี่เดือนได้ให้เขาตรวจตา ตรวจหู ตรวจอะไรต่างๆ บอกดีมาก ตรวจหัวใจ ดีมาก ดีมากทั้งนั้น แพทย์ก็มาจากเมืองนอก ดีมาก ก็เลยสบายใจว่าเราสุขภาพดี แต่แท้จริงเราก็ยังหูซึกตึงเหมือนกัน แต่ว่าไม่ตึงเท่ากับเด็ก ถึงอยากให้มีโครงการ ดูเหมือนจะมีกระทรวงสาธารณสุข เป็นห่วงสุขภาพของเด็ก ก็น่าจะลองไปตรวจว่าหูของเด็ก ของเราเด็กอายุ 40 ก็เด็ก ลองดูคนที่อายุ 40 เป็นอย่างไร

แต่ว่าที่เป็นห่วงที่สุดอายุต่ำกว่า 20 ซึ่งไม่ควรจะตึง ตึงมาก ถ้าหากว่านายกฯ อยากจะให้เรียกว่าเด็ก ถ้าเขาบอก 20 เขาไม่เด็กแล้ว เป็นผู้ใหญ่แล้ว ไปเอา 15 ปฏิเสธไม่ได้ว่าเขาเป็นเด็ก ให้เขาตรวจ เป็นห่วง ถ้าคนเราหูตึงตั้งแต่อายุ 15 ต่อไปจะเป็นอย่างไร แล้วหูไม่มีการก้าวหน้าขึ้นมาจากใส่เครื่อง ใส่เครื่องแล้วก็น่ารำคาญ ลงท้ายก็ไม่ใส่เครื่อง แต่ถ้าใส่เครื่องก็เป็นภาระสิ้นเปลือง สิ้นเปลืองเงินสำหรับ 30 บาท เครื่องมันเกิน 30 บาท

ฉะนั้นถ้าทุกคนที่นั่งอยู่แล้วใส่หูกันหลายคน มันแพง ฉะนั้นถ้าไม่อยากจะให้งบประมาณของแผ่นดินเสียไป ต้องเสียทุกคน 30 บาทๆ สองหมื่นสองพันเศษๆ ที่มาในวันนี้ 30 บาท คุณ 30 บาท เท่าไร หกแสนก็ไม่เป็นไร ท่านมีงบพิเศษของท่าน แต่ว่าหกแสนต้องเป็นจากกระเป๋าของราษฎร แต่ว่ากระเป๋าของท่านนายกฯ เท่าไร เครื่องราคาเป็นร้อยเป็นพัน งบประมาณของกระทรวงสาธารณสุขเป็นเท่าไร นี่เหมือนแห้วว่างประมาณจะหามาจากไหน แต่ท่านบอกว่าดีมาก เดี่ยวนี้รายได้ของประเทศขึ้นไปก็เท่าแล้ว ถ้าใช้เฉพาะสำหรับปัญหาเรื่องเด็กหูตึง มันก็เป็นคล้ายๆ ว่าต้องเสียเป็นของฝ่ายรัฐบาล ต้องเสียเป็นพันล้านในที่สุด แต่ว่าไอ้ที่ข้างถ้าเขาได้รับการเยียวยา มันก็ไม่ได้เป็นการเยียวยา ได้ความปลอดภัยไว้ฟังได้ ที่หลังเมื่อได้เครื่องแล้ว ต้องใส่ปลั๊กงานแพงไหม แบทเตอร์ก็ต้องใช้อยู่ตลอด อันนี้เป็นความเสียหายจะต้องมีค่าใช้จ่ายมาก

แต่ค่าใช้จ่ายที่มากที่สุดก็คือ คนที่หูตึงจะเรียนรู้หรือปฏิบัติงานยาก ยากที่สุด เพราะว่าคนที่หูตึงแม้จะได้เครื่องมันไม่เหมือนคนที่หูไม่ตึงแล้วไม่ต้องใช้เครื่อง ประสิทธิภาพของคนหูตึงเหนือประสิทธิภาพของคนหูตึง แม้จะมีเครื่องช่วยให้ฟังได้ อันนี้ก็เป็นข้อหนึ่งที่น่าจะแก้ไข หรือน่าจะระมัดระวังให้คนไทย อนาคตมีหูที่ดีขึ้น หูที่ฟังได้ดี ไม่ใช่ว่าถึงเป็นผู้เฒ่าถึงจะฟังไม่ได้ แต่ว่าเด็กๆ ฟังไม่ได้ แต่ถ้าระมัดระวัง เดี่ยวนี้ก็รู้สึกว่ายากในการที่จะรณรงค์ให้เด็กหูดีขึ้น ยาก เพราะว่าเคยชิน

เดี๋ยวนี้ก็จะแก้ไข วิธีแก้ไขของรัฐบาลก็คือ ห้ามไม่ให้เข้าดิสโก้เทค ไม่ให้ไปฟังเพลง ไม่ให้สูบบุหรี่ ไม่ให้สูบบุหรี่จะทำให้หูดี คือหูไม่เสีย คนที่สูบบุหรี่มากๆ หูเสียมาก มีเหตุผลทำไมคนที่สูบบุหรี่หูเสีย เพราะว่าบุหรี่ทำให้เส้นเลือดมันตีบ เมื่อเส้นเลือดตีบหูก็เสีย เพราะว่าหู ตา เสีย ได้ง่าย เพราะว่าทำไม เส้นเลือดที่ไปเลี้ยงหู ไปเลี้ยงตา เลี้ยงอวัยวะที่อ่อนไหวมัน เส้นเลือดมันเล็ก ถ้าโดนบุหรี่ บุหรี่ทำให้เส้นเลือดตีบ ตีบเลือดก็ไปไม่ได้ เลือดไปที่อวัยวะเหล่านั้นยาก ถ้าไปไม่ได้ ก็ทำให้อวัยวะเหล่านั้นต้องสมรรถภาพ ฉะนั้นยากที่จะแก้ไขไม่ให้คนหูตึง นอกจากต้องพยายามแก้ไข

เดี๋ยวนี้ก็ร้องโวยวายว่าห้ามสูบบุหรี่ ซึ่งปัจจุบันนี้บุหรี่สูบก็น้อยลง เพราะว่าคนซักรู้ว่าสูบไม่มีประโยชน์ แต่เดี๋ยวนี้เด็กๆ มีการสูบบุหรี่มากขึ้น มากแต่ก่อนอีก แต่ก่อนนี้เด็กๆ ยังไม่สูบ และโดยเฉพาะผู้หญิง ผู้หญิงสูบบุหรี่มาก แต่ก่อนนี้เขากลัวว่าสูบบุหรี่ทำให้ผิวเสีย ผิวเสียก็เพราะว่าเส้นเลือดมันไม่ตีบ ทำให้ผิวไม่ตีบ แต่สมัยใหม่ที่เขาไม่กลัวแล้ว เพราะว่าผิวเสียก็ช่าง ทาหน้าชะล้างเลย ฉะนั้นต้องหาทางแก้ไข จะห้ามไม่ให้ใช้เครื่องสำอาง ถ้าห้ามไม่ให้ใช้เครื่องสำอางก็ประหยัด ปะแป้งนิดหน่อย สมัยก่อนเขาปะแป้งก็สวยแล้ว ที่จริงก็สวย ปะแป้งนิดเดียวไม่ต้องทาสีแดง สมัยใหม่เขาต้องทาสีแดง ฉะนั้นก็ไม่มีแดงเท่านั้น มีสีเขียวยด้วย บันจุ่มก บันแก้ม ทาสีต่างๆ

แต่ก็ทำให้พวกศิลปินมีอาชีพ อย่างไรเนี่ยแหวะไปเรื่อยๆ ถ้าอยากแหวะนะ มันแหวะเป็นทอดๆๆๆ ไปเรื่อยๆ อย่างนี้ก็ท่านหัวร่อ แต่ต่อไปผู้ชายหัวร่อ ผู้หญิงกลับบ้านเดี๋ยวเล่นงาน ทำไมหัวเราะ แต่อย่างไรก็ตาม เราพูดอย่างนี้ พูดอย่างนี้เราต้องสนุกสนานหน่อย เพราะเดี๋ยวนี้ค่อนข้างจะเป็นเวลาที่เครียด เราต้องยกตัวอย่างท่านนายกฯ ดูทีวีนายกฯ เสียงแหบ หน้าเหี่ยว แต่ออกทีวีหน้าเหี่ยวเพราะเขาต้องไปแต่งตัว อย่างวันนี้ก็คงตบแต่งดี เพราะมีทีวี ทีวีก็คงว่าตรงนี้ต้องอย่างนี้ แต่งนิดหน่อย หล่อขึ้นเยอะ นี่แหละ ไม่พูดเฉพาะท่านนายกฯ เพราะเป็นนายกรัฐมนตรี เป็นผู้ใหญ่ ก็ต้องยกตัวอย่างผู้ใหญ่ ยกประธานองคมนตรี ประธานศาลฎีกา ศาลปกครอง ศาลตั้งที่ศาล ศาลที่มาเป็นประธานทั้งนั้น เป็นผู้ใหญ่นั้น ที่มีผู้ใหญ่มาก ช่างนอกไม่มีโอกาสเข้ามาเลย มีแต่ผู้ใหญ่ อย่างไม่ก็แหวะผู้ใหญ่เป็นแถวเลย รวมอยู่ที่นายกรัฐมนตรี เราก็แหวะคนเดียว ไม่งั้นมันเห็นอัยถ้าต้องแหวะทุกคน แต่อย่างไรก็ตาม นี่เป็นอารมณ์บทเท่านั้นเองว่าไม่ต้องแหวะไกล แหวะนายกฯ คนเดียว ก็แหวะทุกคนหมดเลย

นี่ก็จำไม่ได้แล้วว่าจะพูดเรื่องอะไร เมื่อจำไม่ได้แล้วก็คงไม่ต้องพูดอะไรมาก แต่ท่านเข้าใจว่าคนเราต้องพูด ต้องแหวะ เพราะถ้า

ไม่แหวะจะไม่ได้อะไรเลย ถ้ามาบอก โห ท่านเก่ง ท่านดี ท่านอะไรทุกอย่าง ไม่ได้ผล ผลสุดท้ายทำเป็นลืม ลืมว่าท่านทำอะไร ถ้าลืมว่าท่านทำอะไร อันตราย ถ้าลืมว่าทำอะไรมันอันตรายทั้งนั้น เดี่ยวท่านก็ลืม ต้องพูดภาษาอังกฤษนะ It's Bright Idea ว่า ทำอย่างนั้นทำอย่างนี้ ก็เลยเสียหาย

เมื่อเช้าที่ฟังท่านพูดถึงเด็กต้องเรียนรู้ ก็มีอันหนึ่งเรียนรู้ได้ไม่เท่ากัน บางคนถ้าเราให้เด็กเรียนรู้ อายุ 8 ขวบเขาเก่ง เก่งเท่ากับ อายุ 30 แล้ว เก่งจริงๆ เราสู้ไม่ไหว แต่ว่าถ้าในทางตรงข้าม นี่ก็ว่าเด็กถ้าเขาฟัง เขาเรียน บางคนเรียนไม่ไหว เรียนไม่ได้ หรือ เรียนบางวิชาได้ บางวิชาเรียนไม่ได้ ฉะนั้น ต้องแบ่งแยกออกไปเป็นพวกที่เรียน จะเรียกว่าเรียนเก่ง เรียนได้ หรือไม่ได้

เมื่อวันจันทร์ก่อนมาจากหัวหิน ได้พบกับพวกราชประชานุเคราะห์ และพวกสื่อสารทางดาวเทียม รัฐมนตรีศึกษาก็มานั่ง เมื่อ ท่านเป็นผู้ใหญ่ในที่นี่ก็ต้องแหวะท่าน แหวะท่านว่าศึกษา มีอะไรแปลกๆ ไม่ได้บอกว่ามีอะไรแปลก เพราะว่าเดี่ยวโกรธ แต่ว่า มีอะไรแปลกๆ คงมาฟ้องท่านนายกฯ ฟ้องหรือเปล่า ไม่ได้ฟ้อง (หัวเราะ) เพราะว่าท่านทำหน้าที่ชอบกมล คือลำบากที่ว่า คนที่เป็น รัฐมนตรีบางทีมีความคิดแปลกๆ นั่นเอง คือที่เรียกเมื่อคำว่า Bright Idea ทำโน่นทำนี่ เพราะว่าท่านผู้ใหญ่ต้องระวัง ถ้ามี Bright Idea ต้องแปล Bright Idea ความคิดที่สว่างไสว คือเราพูดถึงคำว่า Bright Idea เพราะว่าเราดูการ์ตูนว่าคนไหนมี Bright Idea เกิดมีไฟขึ้นมาบนหัว แต่ว่าท่านนายกฯ มี Bright Idea เพราะมีดาวเทียมอยู่บนหัว

ท่านนายกฯ ไม่มีหลอดไฟ แต่ก่อนนี้มีหลอดไฟ สมัยนี้มีดาวเทียมอยู่บนหัว ท่านนายกฯ มี Bright Idea ด้วย แต่ตอนนี้ท่าน รัฐมนตรีศึกษาท่านก็มี Bright Idea แล้วท่านไม่ใช่หลอดไฟ ท่านเป็นดาวเทียมเหมือนกัน เพราะท่านชอบการศึกษาผ่านทาง ดาวเทียม ก็เลยทำให้นึกถึงว่าไปแหวะท่าน ท่านก็หัวร่อ เพราะผ่านดาวเทียมลงไปเข้าใจว่าแหวะ ก็แหวะผ่าน ก็นึกว่าเข้าใจ ดาวเทียมของนายกฯ ลงมาเขารู้ เข้าใจ

นี่แหละ ถ้าคนที่มี Bright Idea หมายถึงเป็นคนสว่างไสวในสมอง ก็เก่ง ก็ดี แต่บางคนดาวเทียมมันพัง อย่างเรา อยู่ที่หัวหิน เดี่ยวทำไปทำมาดูทีวี เราดูการ์ตูน แฉบๆ ดาวเทียมมันเสีย มันก็เลยแฉ่ ดาวเทียมของเราที่เข้าเครื่อง ดูดาวเทียมที่สวน จิตรลดา เดี่ยวแฉบๆ แต่ว่าท้าวๆ ไปไม่ควรจะมีเสียง ถ้าเราดูโทรทัศน์ โทรทัศน์ต้องอาศัยดาวเทียม กำลังดี เรื่องกำลังสนุก แฉบๆเลย ไม่รู้ว่าจะไร นี่แหละ ถ้าแต่ก่อนนี้เป็นโทรทัศน์แบบเก่า มันก็บางที่ซู่ๆ นิดหน่อย แต่ก็ยังรู้เรื่อง แต่ว่าดาวเทียม มันแฉบๆ ไม่รู้เรื่อง ถ้าหากว่าก้าวหน้ามาก บางทีทำให้ไม่รู้เรื่อง ฉะนั้น ต้องระวัง เด็กบางคนดาวเทียมดี เด็กบางคนดาวเทียม ไม่ดี แต่ว่าส่วนมากดาวเทียมไม่ดี ก็ต้องพยายามที่จะช่วยคนที่ดาวเทียมไม่ดีให้เขามีความรู้พอควรกับสมองเขา คนที่มีสมองดี ก็เห็นให้เขาได้ดีขึ้น

สำหรับเรื่องพรรคคืออย่างนี้ สมเด็จพระหลวงนราธิวาสฯ ท่านสนพระทัยมากเรื่องสมองของเด็ก แล้วท่านก็อยากที่จะให้เด็กได้มี โอกาสเรียนรู้ให้เต็มที่ ทั้งหมดนี้ก็เป็นเรื่องที่จะต้องสนับสนุน ให้เด็กๆ ได้ไปแข่งขัน แต่ก่อนนี้เมืองไทยนี้พวกที่เรียนเลขเมื่อ 50 ปี นับว่าเรียนเก่ง ต่อมาค่อยๆ ด้อยลง แต่เดี๋ยวนี้เด็กก็ดีขึ้นแล้ว คือถ้าเราเอาใจใส่เด็กเพื่อให้ได้ความรู้ที่สูง แล้วให้เขาสามารถที่จะ เรียนสูงขึ้นต่อไป ชั้นมหาวิทยาลัย ชั้นปริญญาโท ปริญญาเอก ให้ได้เรียนได้ แล้วมีโอกาสมาปฏิบัติ แต่โดยมากคนที่เรียน ได้ตอนได้ปริญญาเอกกลับมา ใจไม่สบาย ไม่มีที่ทำงาน เดี่ยวนี้ก็มีที่ทำงาน แต่บางทีก็ไม่เหมาะสมกับงานกับความรู้ที่มี

ฉะนั้น อันนี้ต้องปรับปรุงยาก โดยเฉพาะนายกฯ ทักษิณ มีความตั้งใจที่จะให้มีโรงงานที่เด็กที่มีความรู้ดี มีความสามารถดีได้ ทำงานได้ เพื่อที่จะให้มาช่วยส่วนรวม อันนี้เป็นสิ่งที่สำคัญ ที่พูดว่าเมืองไทยนี้ต้องมีคนที่สามารถคิด เขาเรียกว่าวิสัยทัศน์ เดี่ยวนี้คำว่าวิสัยทัศน์เขาแปลเป็นคนละอย่าง แต่วิสัยทัศน์นี้เรียกว่าเมื่อ 2-3 ปีที่ทราบว่า คนมีวิสัยทัศน์มีวิชั่น ศัพท์ฝรั่งเรียกว่า

มีวิชั่นก็มีสายตา สายตาที่เห็นอะไรมีวิสัย แต่ถ้าโบราณก่อน 20 ปีมีวิชั่นก็หมายความว่า คนที่เห็นอะไรแปลกๆ คือบ๊องๆ เห็นอะไรที่เวลาเห็นอะไรแล้วหัวเราะก๊ากๆ มาที่หลังวิชั่น เรียกว่ามีวิสัยทัศน์ วิทัศน์ที่เป็นวิสัยเป็นไปได้อะไรเป็นไปได้อะไรวิสัยทัศน์ ในความหมายนี้ควรจะใช้อย่างนี้ มีวิสัยทัศน์คือมีวิชั่นก้าวหน้า มีความรู้ก้าวหน้า ผู้ใหญ่ต้องมีวิสัยทัศน์ ถ้าไม่มีวิสัยทัศน์อย่ามาเป็นผู้ใหญ่ดีกว่า เพราะมันจะไปหมด

ที่นี่ ถ้าหากว่ามีวิสัยทัศน์ ดูอะไรรู้หมด ดูอะไรเป็นความจริงไปหมด คือหมายความว่าไม่ใช่ความจริง ขึ้นมาเป็นที่ใช้ได้ อย่างจำได้ว่า ที่สะพานพระปิ่นเกล้า บอกว่าที่ตรงนี้ต้องตัดถนนให้มันคลองแล้ว มิฉะนั้น ถ้าไม่ตัดถนนให้คลองแล้ว รถที่มาจากถนนราชดำเนิน ขึ้นสะพานขึ้นไม่ได้ ถนนราชดำเนินมี 6 เลน แต่ว่าสะพานมี 3 เลนเท่านั้นเอง แล้วก็เป็นคนขอขาด ถ้าอยากทำต้องทำให้มันแล่นสะดวก

จำได้ว่าวันนั้น ท่านบัญญัติ พูดถึงว่าต้องเข้ากรรมการจรรยา ท่านว่าไม่ทัน จรรยาเขาก็บอกว่าต้องทำอุโมงค์มุดลงไป ไซ้ใหม่ เขาจะทำอุโมงค์มุดไปแล้วขึ้นฝั่งโน้น เจาะอุโมงค์ไปเจอน้ำ เจอคลองหลอด ก็ต้องใช้เงินเป็นกั๊วร้อยล้าน ร้อยล้านเวลานั้นรู้สึกมาก ทำไม่ได้ต้องกินเวลาที่เดือนไม่รู้ว่าจะสร้างได้ ก็บอกไม่ต้อง ไปตรงเลย ทำให้ไปโดยดี เลี้ยวให้มัน ลงท้ายความจริงหลอก ท่านรองนายกฯ ตอนนั้น หลอกท่านว่าที่จริงรถที่จะมาสร้างมันอยู่ข้างหลังกำแพงแล้ว แล้วเสร็จแล้วท่านบอกว่าตกลงไปเข้ากรรมการจรรยา ก็ทำไปทำมาก็สร้างเลย 2 เดือนเสร็จ แล้วก็รู้สึกว่าเขาพอใจ มาเล่าต้องขอโทษด้วยว่ามาพาดพิง เพราะต้องทำอะไรที่ง่าย ๆ ก็จนทุกวันนี้รถแล่นได้ดี ถ้าตรงนั้นเป็นคอขวด ที่อื่นก็เป็นคอขวดหมดแล้ว แต่คอขวดอันนี้ ใช้นั้น 3 ช่อง ไปใช้สะพานพระราม 8 อีก 2 ช่องเป็น 5 ช่อง

เดี๋ยวนี้ไม่ค่อยแน่น คือหมายความว่าไม่เป็นคอขวด อย่างที่นายกฯ บอกว่า แก้วใจจรรยา ตอนนี้งำลังแก้วใจจรรยา สะพานพระปิ่นเกล้า 3 ช่อง สะพานพระราม 8 อีก 2 ช่องเป็น 5 ช่อง ออกทางโน้นไปขึ้นลอยฟ้า 2 ช่อง ข้างล่าง 3 ช่องก็ 5 ช่องคำนวณได้ง่ายๆ อาจจะคำนวณง่ายๆ อย่างนี้เลยง่ายเกินไป ไม่สนุก แต่ที่ของเราสนุกคำนวณง่ายๆ 2+3 เป็น 5 อันนี้เด็กๆ ก็คำนวณได้ 2+3 เป็น 5 แล่นออก 5 ที่ถนนราชดำเนิน 6 แต่ถนนราชดำเนินก็ต้องให้กว้างกว่า ใหญ่โตหน่อย ก็มีคนมาถามว่านี่แล่นได้แล้วมาถึงสะพานผ่านฟ้า ก็ขยาย 2 เท่าเหมือนกัน ต่อไปที่สะพานมัฆวาน ก็ขยาย 2 เท่า มีคนมาเขวระว่าแล้วต่อไป ก็ต่อไปก็ได้ไปถนนศรีอยุธยา ขยายที่เป็นคลองตรงไป เบียง เบียงหน่อย เบียงนิด ต่อไป ไปพาดพิงท่านนายกฯ ชวน ก็ไปเล่นบ้านนายกฯ ทะลุไปอยู่ที่ตรงนั้น ก็ได้เดือดร้อนอะไร ซ้ำมไป อย่างที่ได้พูดไปถึงมักกะสัน ผ่านมักกะสันทะลุไปทางด่วน ไปทางด่วนเลย จากนั้นมา ถึงทางด่วนไปดอนเมืองได้ ทะลุ ต้องดูอันไหนทะลุ ต้องมองเห็น ต้องใช้ตาว่าทะลุไป ใช้นั้นมันนานปีแล้ว 10 เท่าไร ปี ตอนนั้นไม่กล้ามาเล่าให้ฟัง เพราะถ้าเล่าให้ฟังเดี๋ยวโกรธ นี่ก็ไม่โกรธแล้วนะ

ทำอะไรก็ต้องคิดว่าทำได้ เมื่อทำได้แล้วก็ต้องเขวระท่านนายกฯ ว่านี่เข้ามาใช้ทำการจรรยาง่าย ลงท้ายท่านทำหรือเปล่า ตอนนั้นเป็นรองนายกฯ ท่านรองนายกฯ พัดกับคุณสมัคร คุณสมัครนั้นเป็นรัฐมนตรีคมนาคม รองนายกฯ เหมือนกัน รองกับรองชงกัน แต่ท่านรองนายกฯ ข้างนอก นี่รองนายกฯ ข้างใน ท่านรองนายกฯ สมัครบอกไม่เป็นไร มาจากข้างนอก มุดใต้แม่น้ำ แล้วจะโผล่มาที่ไหนก็ไม่ทราบ โผล่มาท่านรองนายกฯ ทักซิณท่านลอยอยู่ข้างบน ไม่พบกันเลย ข้างบนข้างล่างไม่พบกัน ก็เลยเป็นโครงการท่านสมัครมุดลงมา หลับหูหลับตามุด ไปออกทางโน้น ไปออกสนามกีฬาฝั่งตะวันออก แล่นไป ไปเจออะไร ซ้ำมแม่น้ำไปแล้วไปไหน แต่ของเราข้ามแม่น้ำก็ขึ้นลอยฟ้า ก็เลยทำให้บรองดองรองนายกฯ ต่อรองนายกฯ นี่ก็เล่าให้ฟังอย่างนี้แปลกๆ เรายังต้องอวดแล้วก็ไม่ว่าทำให้รองนายกฯ ทั้งสองได้ทำของตัวเอง ทำไปทำมาเดี๋ยวนี้นับว่าดีพอสมควร เรียกว่าจรรยาจะเรียบร้อยแล้ว

แต่ที่สำคัญเรื่องที่ได้ฟังว่า เห็นว่าเด็กๆ จะต้องสามารถที่จะเรียนรู้ เรียนให้ทำงานเพื่อช่วยบ้านเมือง จริงว่าถ้าเด็กไม่มีความรู้ ช่วยบ้านเมืองไม่ได้ บ้านเมืองไปไม่รอด เพราะว่าเด็กๆ มัวแต่ไปเสพยาเสพติด สูบบุหรี่ ไม่ดี เสพยาเสพติดไม่ต้องบอกหรอกว่าเสียหายอย่างไร แต่บุหรี่นี้ ทุเสีย ตาเสีย สมองเสีย เส้นเลือดเสีย หัวใจรั่ว เมื่อสิบกว่าปีที่ต้องเข้าโรงพยาบาล มาเจาะหัวใจ เรียกว่าเจาะหัวใจสามครั้ง ถึงเดี๋ยวนี้หัวใจสบายมาก เลือดเดินดี เมื่อเลือดเดินดีในหัวใจก็แข็งแรง แต่ว่ามันมีอื่นๆ ที่มาจากวิธี เจาะหัวใจ เจาะหัวใจลงท้ายสบายมาก จนกระทั่งทำให้มีความคิด ความรู้เกี่ยวกับโรคหัวใจ และได้ไปช่วยเพื่อนที่เป็นโรคแบบนี้ว่าเป็นอย่างนี้ ไปหาหมอเจาะหัวใจ ไปเจาะหัวใจทันที เขาก็ไป เพื่อนเล่นกีตาร์ เล่นกีตาร์ห้อย เพราะว่าหัวใจมันตัน เขาก็ไปทำ ไม่กี่วันกลับมายิ้มแย้มแจ่มใส สบายมาก คือที่ไปเจาะหัวใจได้ความรู้ว่า เจาะหัวใจมันมีประโยชน์ แล้วก็ให้ไปเลย ต้องมีหมอดี เขาช่วย เมื่อช่วยกลับมาก็ต้องไปทำสองครั้ง หมอหลวงบอกคุณนั่นนะที่พระเจ้าอยู่หัวให้ไป ดีเคราะห์ดีไม่อย่างนั้นตายจริง แต่ก็ต้องขอให้หยุดสูบบุหรี่ เพราะสูบบุหรี่มาก พี่ชายเขาก็สูบ ตายแล้ว พ่อก็สูบ ตายแล้ว ก็เหลืออยู่คนเดียว เขาเลยไม่ตาย แล้วก็ปลอดภัย ไปเข้าเรียนความรู้สูง ตอนแรกก็ไม่มีความรู้ก็เรียนได้ หมายความว่าบุหรี่นี้ไปทำให้หัวใจเขาเสีย ไม่ใช่ใจเสียนะ หัวใจเสีย แล้วก็ไปทำ แข็งแรงเรียนได้ ตอนนั้นก็กำลังเรียนเกือบจบแล้ว อายุมาก ไม่ใช่เด็กๆ เขาก็ได้มีชีวิตที่ดี

ก็เลยมาเล่าให้ฟังว่า คนที่สูบบุหรี่สมองก็ทึบ ทำไปทำมาทึบ ทึบ เพราะว่าเส้นเลือดในสมองมันตีบ เลยคิดอะไรไม่ออก ตอนแรกนึกว่าคิดออกแต่ตอนหลังคิดไม่ออก ที่แรกนึกว่าคนเราสูบบุหรี่ทำให้ระดับกระแฉะ ตรงข้าม ไม่กระดึบกระแฉะ ทำให้รู้สึกว้าวมองมันทึบ สมองมันตัน ก็เลยเห็นว่าเลิกสูบบุหรี่ดีกว่า มีการรณรงค์ให้เลิกสูบบุหรี่ ห้ามขายบุหรี่แก่เด็กอายุต่ำกว่า 18 ที่จริงเด็กอายุ 50 ก็ควรจะห้าม คนไหนที่อายุ 80 อยากรจะสูบบุหรี่ก็สูบ อย่างตอนนั้นสมเด็จพระบรมราชชนนี ท่าน 80 ท่านสูบบุหรี่ สมเด็จพระหลวงฯ ท่านก็สูบบุหรี่ ที่หลังท่านก็เลิก

ในที่สุดท่านต้องเลิก เพราะว่าไม่สบาย และท่านก็อายุ ทำไปทำมาท่าน ก็อายุ 95 เราก็เลยนึก เราเลิกบุหรี่นี่ดี มีคนบอกว่าจะให้อายุ 120 ปี 120 นี้ มีคนเขามาบอกว่าคนเราอายุที่ได้ถึง 128 คนที่มาบอกเนี่ย 128 ปี คงไม่มีถึง 128 นั่น ต้องให้ร่างกายมันดี 100 เปอร์เซนต์ แต่ 120 ก็ยอม เอาแค่ 120 ปี แต่ 120 ก็ไม่เลว ถ้า 120 ก็อีก 40 กว่าปี ท่านทั้งหลายออกแฉะๆ แล้ว แต่ว่าถ้าทำให้ร่างกายดีอาจจะได้ ะมัดระวังให้ดี เพราะว่าบางคนเดี๋ยวนี้อายุ 70 ไม่ถึง 120 120 เขาก็ 120 เขา 110 ควรจะทำงานได้ ดูเหมือนผู้พิพากษาต้อง 70 นะ 70 ยังทำงานต่อได้อีก 40 ปี ก็นับว่า แต่ท่านอาจจะออกแฉะๆ แต่ว่าผู้พิพากษาอายุ 70 ถ้าไม่ออกแฉะก็ทำงานได้ ได้ถึง 120 เลย แต่ว่าสงสัย เพราะว่าเดี๋ยวนี้ โกลั๊ๆ 70 ซักจะออกแฉะ 70 ก็ไม่เลว แต่ 80 ก็น่าจะได้

เดี๋ยวนี้สมัยนี้ คนอายุ 70 ก็ดูระดับกระแฉะ 77 หย่อน 1 วัน เราเกิดแปดโมงเช้าที่อเมริกา ที่นี้เท่าไร สองทุ่ม สองทุ่มวันรุ่งขึ้น ไม่ใช่สองทุ่มนี้ ฮะ วันรุ่งขึ้นสองทุ่ม ก็หมายความว่าอีก 24 ชั่วโมงกว่าๆ เรา 77 ระหว่างนี้ก็คงแข็งแรงดี เมื่อพูดก็เลอะๆ เทอะๆ เดี่ยวนี้ ไปเรื่อย ก็ยังอายุยืน ไม่ทราบที่ท่านจะอายุยืนไหม บางคนอาจจะตรอมใจ ต้องอายุยืน ส่วนเด็ก เขาไม่เชื่อ นายกฯ สูบบุหรี่ เข้าคาราโอเกะ ไม่เชื่อ เรียนอะไรไม่ได้ นายกฯ ต้องไปเจอจาให้เด็กๆ อายุ 10 ขวบ 20 ขวบ ตั้งอกตั้งใจเรียน แล้วต่อไปอีกเจ็ดสิบปีข้างหน้า เขาก็จะได้ทำงานได้ดี ถ้าเด็กสมัยนี้ได้ทำงานเจ็ดสิบปี เมืองไทยจะไปถึงขนาดไหน ไปถึงดวงดาวได้ ทำให้เมืองไทยมีชื่อเสียงได้ ถ้าเราไม่ระวังเดี๋ยวนี้ ต่อไปแปดสิบปีพวกเด็กสมัยนี้ ที่ไม่ระวังเดี๋ยวนี้ ไม่ถึงแปดสิบปี สูบบุหรี่นี้ทอนอายุอย่างมากๆ แต่เดี๋ยวนี้ได้ยินว่าบุหรี่ชักดีขึ้น แต่เด็กๆ ไม่ดีขึ้น นี่ก็พูดอย่างนี้เด็กๆ โกรธนะ อย่างไรก็ตาม เมื่อเด็กๆ อยากรสูบบุหรี่ก็สูบสักนิดหน่อย ให้ได้ชื่อว่าได้สูบ เราเองเริ่มสูบบุหรี่ตั้งแต่เด็กๆ บุหรี่จริงไม่มี สูบไม่ซาง แฉะๆ สูบ เด็กๆ ก็เล่นสูบ ที่หลังเลิก ต่อมาอายุ 18 ได้สูบบุหรี่เพราะทำไม่ ตอนนั้นสมเด็จพระบรมราชชนนีบอกว่า เด็กๆ ห้ามสูบบุหรี่ เด็กๆ หมายความว่าลูกท่าน หมายความว่าต้องอายุ 18 ก่อน แต่ตอนนั้นอายุ 18 แล้วก็มาหลังสงครามพอดี พวกทหารฝรั่งเขามีกระป๋องสำหรับทหาร มีอาหารยังชีพแล้วมีบุหรี่ มีบุหรี่ก็มวน 6 มวน คนก็ให้มาเราก็ลอง เวียนหัวตอนนั้นอายุ 18 นานๆ ไปก็

เลยชิน แต่บุหรือนั้นก็หมดไปหลังสงคราม

ต่อมาเกี่ยวข้องกับเรื่องบุหรี่ปี่เข้ น่องเข้ เขาสูบบุหรี่ปี่เข้เลยสูบ ตั้งแต่นั้นมาเรื่อย สูบบุหรี่ปี่เข้ มาหลายๆ มีอาการหัวใจ หมอเขาบอกเลิกสูบบุหรี่ปี่เข้ก็เชื่อหมอ ก็ยังมีอาการหัวใจ จนกระทั่งหลังมีบุหรี่ปี่เข้ในท้อง ไม่ไหว วางเอาไว้บนโต๊ะ ในของบุหรี่ปี่เข้ยังมีอยู่สิบมวนวางเอาไว้ ไม่แตะอีก เพราะหมอบอกให้เลิก เราก็เลิกที่ละมวน ทีหลังมาถึงนี้มีสองมวน ทำไปทำมาเอาหนังสือราชการวางทับๆ บุหรี่ปี่เข้ ก็หยุดได้ ไม่รู้ เดียวนี้เขาคงเอาไปทิ้งหมดแล้ว แต่มันอยู่ตั้งนาน อยู่ได้ตั้งหนังสือ เข้าใจว่าประมาณปีหนึ่งไม่ได้แตะ เพราะว่าถ้าไปแตะต้องไปชุดหนังสือราชการ หมายความว่าหนังสือราชการไม่ทำราชการนะ หนังสือราชการมาก็ทำๆ ก็เอามาตั้งต่อ ตั้งสูงๆ เดียวนี้หนังสือราชการด่วนที่สุดขึ้นมาถึงกระทั่งสูงเท่านี้ ชุดๆ แต่ยังมีด่วนมาก ด่วนที่สุด ได้ทำสามอันว่าทำเสร็จแล้ว หมายความว่าเข้าไปหนึ่งวันนั่นเอง แต่ว่าด่วนมาก เดือนพฤศจิกายน สอนอาทิตย์ต้องไปชุด เดียวกลับไปต้องไปชุด ไม่จึ้งกลับไปหัวหินต้องหอบเอาไปหัวหิน

นี่เดี๋ยวจะพอแล้ว ไม่งั้นเดี๋ยวไม่ได้นอน ถ้าไม่นอน พรุ่งนี้เข้าคืนไม่ไหว เป็นอย่างนี้เสมอ คือนวันเกิดนี้ วันเกิดก็มีการพบปะอย่างนี้ แล้วก็จะต้องไปนอน เดียวไม่ได้นอน ขึ้นไปทางสมาคมจะหล่นลงไปทุกครั้งเพราะมันสูง ขามันไม่ค่อยดีแล้ว ก็เลยต้องเตรียมตัว แต่อย่างไรก็ตาม มาพูดก่อนข้างจะยาว ก็พอดี พอดีเวลาเหลือ 2 นาที เหลือ 2 นาที ให้ดนตรีขึ้นได้

ก็ขอให้ท่านมาที่นี้ได้มีความแจ่มใส วันนี้รู้สึกที่ท่านจะแจ่มใสดี ต้องแจ่มใส เพราะถ้าไม่แจ่มใสทำงานไม่ได้ ต้องให้ท่านทำงานได้ดีๆ แล้วก็คิดถึงงานที่มี ที่จะต้องทำ ทำให้ดีขึ้น ทำให้ดีขึ้น ไม่ทำให้ละ ถ้าทำให้ละ ประเทศชาติก็ละ ขอให้มีความสุขความสำเร็จทุกประการ

ประเทศไทยงาน